

π. Γεώργιος Σχοινάς: Η απάντηση στην κατάσταση της πνευματικής ακαρπίας...

/ [Ενορίες](#)



Αν με τέτοια επιμονή, υπομονή, ταπεινή διάθεση και επίμονη πίστη, σταθεί ο άνθρωπος μπροστά στον Θεό και του ζητήσει, θα ευλογήσει ο Θεός να τεκνογονήσει πνευματικά καρπούς που θα αλλάξουν την ύπαρξη του και θα χαίρεται ο ουρανός και η γη μαζί του.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την **Τετάρτη 8 Δεκεμβρίου** (Η σύλληψις της αγίας Άννης της μητρός της Θεοτόκου) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Γεώργιος Σχοινάς**

, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει» και μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Ο π. Γεώργιος στην ομιλία του αναφέρθηκε στην εορτή της σύλληψης της αγίας Άννης, όπου σύμφωνα με την διδασκαλία της Εκκλησίας μας, σαν σήμερα συνελήφθη, με φυσιολογικό μεν τρόπο, πλην όμως θαυμαστό και θαυματουργικό, η Θεοτόκος, μέσα στην κοιλία της μητρός Της.

Και όπως εξήγησε, ήταν θαυματουργικός ο τρόπος γιατί η Άννα ήταν στείρα, ήταν μεγάλη σε ηλικία, όπως και ο Ιωακείμ, αλλά δεν είχαν χάσει την ελπίδα τους. Προσεύχονταν, υπέμεναν και επέμεναν, να ζητούν από τον Θεό να τους δώσει καρπό κοιλίας.

«Και ο Θεός βλέποντας την σταθερή τους πίστη, την υπομονή τους, σε αυτό το όνειδος της ατεκνίας, που τότε ήταν πολύ έντονο, τους δίνει καρπό κοιλίας το ευγενέστερο και καθαρότερο πλάσμα που υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρξει στον κόσμο. Εκείνη που αργότερα αξιώνεται να φέρει στα δικά Της σπλάχνα, εκ Πνεύματος Αγίου, τον ίδιο τον λυτρωτή του κόσμου.»

Ο Θεός ανταποκρίνεται στην μεγάλη τους επιθυμία και την ανάγκη τους, συνέχισε ο π. Γεώργιος, και ανταποκρίνεται με τρόπο τόσο έντονο και emphaticό, ξεπερνώντας τους όρους της φύσης.

Πολλοί άνθρωποι, τόνισε, βιώνουν τον σταυρό της ατεκνίας και κάποιοι από αυτούς αξιώνονται, πολλές φορές και με τις πρεσβείες της αγίας θεοπρομήτορος Άννης, να κάνουν παιδί ή και παιδιά ακόμη.

«Πολύ μεγαλύτερο θαύμα θα ήταν, εμείς οι στείροι και άκαρποι πνευματικά, να μπορέσουμε με τις πρεσβείες των αγίων Ιωακείμ και Άννης, να φέρουμε καρπό. Γιατί αυτό είναι μία στείρωση και μία ακαρπία, η οποία είναι πολύ χειρότερη από την βιολογική στειρότητα.

Γιατί πάρα πολύ άνθρωποι, αγωνίζονται, συμμετέχουν στα μυστήρια και τις ακολουθίες, αλλά δεν έχουν καρπούς πνευματικούς. Ζουν μία πνευματική στειρότητα, τόσο βασανιστική, που μπορεί να κρατάει για πολλά χρόνια. Σε αυτούς τους ανθρώπους ίσως κάτι λείπει, αλλά και για κάποιο λόγο και ο Θεός αφήνει αυτήν την κατάσταση, πολλές φορές και για πολλά χρόνια.»

Η απάντηση σε αυτήν την κατάσταση πνευματικής στέρωσης και παντελούς ακαρπίας, προχώρησε ο π. Γεώργιος, είναι η συνταγή του Ιωακείμ και της Άννας.

Υπομονή, που σημαίνει ότι σηκώνει ο άνθρωπος όλη αυτήν την έλλειψη πνευματικής ευχαρίστησης, την πνευματική αυτή ξηρασία.

Επιμονή, στο να ζητάει, όχι κάτι από τον Θεό, αλλά τον ίδιο τον Θεό, να έρθει στην ζωή του και να την αλλάξει.

Πίστη, που όσο κι αν φυλλοροεί και τείνει να εξαλειφθεί, πρέπει πεισματικά να την κρατήσει μέσα του.

Και μία σαφή ταπεινή τοποθέτηση, ότι δεν αξίζει και δεν μπορεί να έχει καρπούς, αλλά ξέρει ότι ο Θεός και μπορεί και θέλει να του δώσει καρπούς, και να γεμίζει η ύπαρξη του από την χάρη Του.

«Κι έτσι να είναι η προσευχή του καυτή, τα δάκρυα να αρχίσουν να κυλούν στα μάτια του, η μετάνοια του να είναι ουσιαστική, η αγάπη προς τον συνάνθρωπο να μην είναι μια καθηκοντολογική ανταπόκριση σε ένα «πρέπει», αλλά να βγαίνει από την καρδιά του ως φυσική κίνηση.

Αν με τέτοια επιμονή, υπομονή, ταπεινή διάθεση και επίμονη πίστη, σταθεί μπροστά στον Θεό και του ζητήσει, θα ευλογήσει ο Θεός να τεκνογονήσει πνευματικά καρπούς που θα αλλάξουν την ύπαρξη του και θα χαίρεται ο ουρανός και η γη μαζί του.»

Αν κάποια φορά, παρατήρησε ο π. Γεώργιος, δεν το πετυχαίνει αυτό και περνάει η ζωή του χωρίς σοβαρούς πνευματικούς καρπούς, είναι επειδή συνήθως, δεν έχει υιοθετήσει τον τρόπο του Ιωακείμ και της Άννας, την, εν υπομονή και επιμονή, ταπεινή εκζήτηση του ελέους του Θεού.

Για να κλείσει τον λόγο του:

«Ας μην καμπτόμαστε, ας μην χάνουμε το θάρρος μας, ας μην απελπιζόμαστε, ας ζητήσουμε από τον Θεό, από αυτήν την στιγμή και έπειτα, με αυτόν τον τρόπο, να στείλει την χάρη Του και το έλεος Του.

Και την στείρα και έρημο ψυχή μας, να την κάνει να βλαστήσει καρπούς πνευματικούς, και μέσα από αυτούς να έρθει εν τέλει και μέσα σε εμάς να γεννηθεί, με τις πρεσβείες της Θεοτόκου, ο ίδιος ο γλυκύτατος Ιησούς Χριστός.»

